126. Kò sì sí ohun kan ti o titórii rẹ̀ jẹ wá níyà bíkòṣe pe a gba àwọn àmìi Olúwaa wa gbọ́ nígbà tí wọ́n wáá bá wa. Olúwaa wa, fún wa ni sùúrù, ki O si jẹ́ ki a kú ní ẹni tí o juwọ́-jusẹ̀ sílẹ̀ fún (Ìwọ) Allaahu (Musulumi).

127. Awọn olóyè nínú un àwọn ènìyàn Firiaonu sì wí pé: Ṣe ìwọ fẹ́ fi Muusaa sílẹ̀ àti àwọn ènìyàn rẹ̀ ki wọ́n máa ṣe ìbàjẹ́ lórí ilẹ̀ ni, kí wọ́n sì fi ẹ́ sílẹ̀ àti àwọn òrìṣàa rẹ? Ó (Firiaonu) sì wí pé: A ó máa pa àwọn ọmọkùnrin wọn, a ó sì dá àwọn ọmọbinrin wọn sí, àti pé, dájúdájú àwa ní agbára lórii wọn (làti ṣe bẹ́ẹ̀).

128. Muusaa sọ fún àwọn ènìyàn rẹ̀ pe: Ẹ máa wá àtilẹ́yìn Allaahu, kí ẹ sì ṣe sùúrù, dájúdájú Allaahu ló ni ilẹ̀, Ó máa ń jogún rẹ̀ fún ẹni tí Ó bá fẹ́ nínú un àwọn ẹrúsìn-in Rẹ̀. Àti pé àwọn olupáyàa (Allaahu) ni yóò ni ìgbẹ̀yìn rere (àtunbọ̀tán rere).

129. Wọ́n wí pé: Wọ́n ti kó ìnira bá wa kí o tóó dé wáá bá wa àti lẹ́yìn ìgbà tí o ti dé wáá bá wa. Ó (Muusaa) wí pé: Olúwaa yín fẹ́rẹ̀ pa ọ̀táa yín run, yóò si fi yín ṣe àrólé sí ori ilẹ̀, yóò sì máa wo bi ẹ̀yin náà yóò ti ṣe (bi ẹ bá de orí ipò ọlá).

130. Àwa sì ti jẹ àwọn ènìyàn Firiaonu níyà pẹ̀lúu ìyàn àti díndínkù nínú un èso (okoo wọn) ki wọ́n le tẹ̀lé ìkìlọ̀.

131. Nígbà tí nǹkan rere bá wá bá wọn, wọ́n yóò wí pé: Ti wa nìyìí. Ṣúgbọ́n tí aburú kan bá kàn wọ́n, wọ́n yóò wí pé Muusaa àti àwọn ènìyàn rẹ̀ ló fà á. Bẹ́ẹ̀ kọ́, (ohun ti ó fa) aburúu wọn wà lọ́dọ̀ọ Allaahu, ṣùgbọ́n púpọ̀ nínú un wọn kò mọ̀.

132. Wọn sì wí pé: (Ìwọ Muusaa) Irú àmì yówú ti o bá mú wá làti fi pidán fún wa, a kì yóò jẹ́ olùgbà ẹ́ gbọ́.

133. A sì rán ẹ̀kún omi (àpọ̀jù omi) sí wọn àti eṣú àti iná (kòkòrò) àti àwọn ọ̀pọ̀lọ́ àti ẹ̀jẹ̀; wọ́n jẹ́ àwọn ohun àmì orìṣiiriṣii. Ṣùgbọ́n wọ́n ṣe ìgbéraga, wọ́n sì jẹ́ àwọn ọ̀daràn (alaìgbọràn) ènìyàn.

وَمَا تَنقِمُ مِنَّآ إِلَّآ أَنۡ ءَامَنَّا بِـَٔايَٰتِ رَبِّنَا لَمَّا
جَآءَتۡنَاۚ رَبَّنَآ أَفۡرِغۡ عَلَيۡنَا صَبۡرٗا وَتَوَفَّنَا مُسۡلِمِينَ
(١٢٦) وَقَالَ ٱلۡمَلَأُ مِن قَوۡمِ فِرۡعَوۡنَ أَتَذَرُ مُوسَىٰ
وَقَوۡمَهُۥ لِيُفۡسِدُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَيَذَرَكَ وَءَالِهَتَكَۚ
قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبۡنَآءَهُمۡ وَنَسۡتَحۡيِۦ نِسَآءَهُمۡ وَإِنَّا
فَوۡقَهُمۡ قَٰهِرُونَ (١٢٧) قَالَ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِ
ٱسۡتَعِينُواْ بِٱللَّهِ وَٱصۡبِرُوٓاْۖ إِنَّ ٱلۡأَرۡضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا
مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦۖ وَٱلۡعَٰقِبَةُ لِلۡمُتَّقِينَ (١٢٨)
قَالُوٓاْ أُوذِينَا مِن قَبۡلِ أَن تَأۡتِيَنَا وَمِنۢ بَعۡدِ مَا
جِئۡتَنَاۚ قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمۡ أَن يُهۡلِكَ عَدُوَّكُمۡ
وَيَسۡتَخۡلِفَكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرَ كَيۡفَ
تَعۡمَلُونَ (١٢٩) وَلَقَدۡ أَخَذۡنَآ ءَالَ فِرۡعَوۡنَ بِٱلسِّنِينَ
وَنَقۡصٖ مِّنَ ٱلثَّمَرَٰتِ لَعَلَّهُمۡ يَذَّكَّرُونَ (١٣٠) فَإِذَا
جَآءَتۡهُمُ ٱلۡحَسَنَةُ قَالُواْ لَنَا هَٰذِهِۦۖ وَإِن تُصِبۡهُمۡ
سَيِّئَةٞ يَطَّيَّرُواْ بِمُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُۥٓۗ أَلَآ إِنَّمَا طَٰٓئِرُهُمۡ
عِندَ ٱللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ (١٣١) وَقَالُواْ
مَهۡمَا تَأۡتِنَا بِهِۦ مِنۡ ءَايَةٖ لِّتَسۡحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحۡنُ
لَكَ بِمُؤۡمِنِينَ (١٣٢) فَأَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمُ ٱلطُّوفَانَ
وَٱلۡجَرَادَ وَٱلۡقُمَّلَ وَٱلضَّفَادِعَ وَٱلدَّمَ ءَايَٰتٖ
مُّفَصَّلَٰتٖ فَٱسۡتَكۡبَرُواْ وَكَانُواْ قَوۡمٗا مُّجۡرِمِينَ
(١٣٣)